

Jan-Christer Wahlbeck:

RIKSDAGEN, REGERINGEN OCH PRESIDENTEN

Riksdagen kunde vara en ladugård,
talmannen skulle gräva med spade
i den till upprepning bekanta dyngan,
ledamöterna skulle skrapa med hovarna
för att hävda sitt eget partis rätt,
kedjorna skulle skramla som hos fångar,
flugorna skulle surrande granska kraven,
lagförslagen skulle göras av mossa
vilken torkats och kammats noggrant,
budgetmedlen skulle delas upp som skogsbär
samlade i grant färgade ämbar av plast,
någon bydåre skulle värna individens frihet,
bröllop och begravning skulle samordnas.
Regeringen kunde vara ett salutorg,
premiärministern skulle väga potatisen
genom att balansera mellan ytterligheter,
statsrådsmedlemmarna skulle tävla
om vem som har de läckraste jordgubbarna,
skärgårdsbåtarna skulle glänsa av fisk,
blombuketter skulle locka förförare,
kommittébetänkandena skulle säljas
i buntar som hastigt upprivna rovor,
ärendena skulle hinna täckas av mögel
under en usel sommar efter en annan,
en dragspelsmusikant skulle gråta,
rengöringen av gatorna skulle motoriseras.
Presidenten kunde vara en staty,
han skulle vila orubblig på grundvalet
utan risk för ett plötsligt dödsfall,
folket skulle knäppa sina diabilder
av detta sitt enda historiska ideal,
turistbussarna skulle kretsa runt platsen,
hedersvakten skulle rodna i solskenet,
skuggans rörelser under dagens lopp
skulle bekräfta eller upphäva beslut,
ösregnet som sköljer över gestalten
skulle utgöra tecken för omval,
strålkastarna skulle jaga bort berusade,
illusionen skulle hålla i århundraden.

(Katastrof efter katastrof 1984, s. 56–57)